

Luspääivvuope, vik, Jokk-
mokks sn o. 19, Nb. 1.

(forts.) vik, vars mynning är
trång, men som vidgas inåt
landet. Då vattnet sjunker, blir
först mynningen, sedan hela
viken torr.

Keinol. Gn 13 (b 6)

H. Grundström 1927
u. l. 1967